

[Stein.]

Den nye Præferenceaktiekapital foreslaas tilvejebragt ved, at Staten gaar ind med et Aktiebeløb paa 4 200 000 Kr. Jeg vil gerne bekende, at jeg ligesom den ærede foregaaende Taler (Stensballe) principielt ikke synes om, at Staten saaledes engageres med Kapital i private Foretagender, og det gør for saa vidt ingen Forskel, at der her er Tale om at konvertere et Tilgodehavende til Aktier; men under de foreliggende Forhold, ogsaa under Hensyn til, at Staten ikke derved faar nogen bestemmende Indflydelse, og til, at Aktierne, om end langvejs hen, vil blive indløst, skal jeg ikke indvende noget imod den foreslaaede Kapitalanbringelse, men i det hele give mit Partis Tilslutning til det foreliggende Forslag.

Lannung: Jeg kan ligeledes paa vort Partis Vegne tiltræde det foreliggende Forslag til Lov om en Nyordning af Burmeister & Wains Forhold og give Tilsagn om en hurtig Behandling. Lovforslaget er jo blevet til paa Foranledning af en Henvendelse fra Selskabets Bestyrelse, og det følger i alle Hovedlinier Bestyrelsens Henstilling. Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til Bemærkningerne til Lovforslaget og til Handelsministerens Forelæggelsestale med den deri givne Begrundelse for Lovforslaget. Det er naturligt, at Selskabet har ønsket denne Nyordning, og navnlig efter at dets Omsætning, Beskæftigelse og Overskud er steget saa overordentligt, som Tilfældet har været, har ønsket en Forøgelse af Selskabets Egenkapital og Muligheden for i højere Grad at konsolidere sig. Ikke mindst det sidste kan vi kun hilse med den allerstørste Tilfredshed. Samtidig har man med Rette kunnet pege paa, som det ogsaa er nævnt, at Selskabet under den nuværende Ordning er stillet uforholdsmæssig ugunstigt i skattemæssig Henseende efter den gældende Skattelovgivning, et Forhold, som Nyordningen vil raade Bod paa.

Jeg skal tilføje, at vi med Tilfredshed ser denne Udgang af Rekonstruktionen af Februar 1933. Det har dokumenteret sig, at det var en forsigtig og rigtig Fremgangsmaade, man dengang gik ind for, efter vort Skøn.

Jeg vil ogsaa for vort Vedkommende understrege ved denne Lejlighed, at vi stoler paa, at Burmeister & Wain med sin Historie in mente vil føle særlig Forpligtelse til størst mulig Konsolidering til enhver Tid. Jeg kan kun komplimentere den

nuværende Ledelse for den Fremgang, der har været, selv om denne Ledelse selvfølgelig i høj Grad har haft Konjunkturerne med sig; det har efter min Opfattelse ogsaa været en dygtig Ledelse. Men det kan ikke fremhæves stærkt nok, at det er og bliver af den allerstørste Betydning for den By, hvori vi befinder os, og ogsaa for vort Land, at dette store nationale Foretagende, Burmeister & Wain, konsolideres stærkest muligt til at tage de Vanskeligheder, som Efterkrigstiden desværre nok skal bringe før eller senere. Det er godt for det danske Erhvervssamfund, at vi har en Storvirksomhed af denne Karakter, hvis Indsats har gjort dansk Teknik og dansk Kunnen Ære langt uden for Danmarks Grænser, men det forpligter alle afgørende Faktorer og først og fremmest Ledelsen til til enhver Tid fremover at sørge for, at Virksomheden er saa sikret som overhovedet muligt. Dette bør gaa forud for alle andre Hensyn.

Hermed anbefaler jeg Forslaget.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for de meget villige Udtalelser og for den Tilslutning, man fra alle Sider har givet det foreliggende Forslag. De gode Ønsker for Selskabets Fremtid, som det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen saa smukt gav Udtryk for, deler jeg ganske.

Det ærede Medlem Hr. Stensballe udtalte, at Vurderingen ved Slutningen af 1932 og Begyndelsen af 1933, den Vurdering, der fandt Udtryk i Loven af 28. Februar 1933, var meget pessimistisk, og det er rigtigt, at det i hvert Fald var en meget tilbageholdende, en meget lav Vurdering. Men man maa ogsaa se den paa Baggrund af de daværende Forhold og paa Baggrund af den Omsætning, man dengang mente at turde regne med. Man turde kun regne med en Omsætning paa en 15—20 Mill. Kr. aarlig, og nu er Omsætningen i Virkeligheden 5 Gange saa stor. Derfor mener jeg, at man maa betragte denne Vurdering og det, der dengang blev foretaget, paa Baggrund af de daværende Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Stensballe og for saa vidt ogsaa det ærede Medlem Hr. Stein nærede visse Betænkeligheder ved Statens Anbringelse af Midler i private Foretagender, altsaa i det foreliggende Tilfælde de 4,2 Mill. Kr., som Staten skal anbringe i Aktieselskabet Burmeister & Wain som Præferenceaktiekapital. Jeg deler i al Almindelighed de Herrers Betænkelighed,